

PANTA RHEI

Het lemniscaat van de tijd
Staat nooit never stil, het is een
Slingerend schip op de golven
Van een eindeloze oceaan.

Trekkend, lokkend als de wind opsteekt
Uitdagend: een zee als een kerk,
Gang als een kogel, het zeil uit de lijken
U kent dat wel.

En dan weer de blakte, de zeilen
Die vreugdeloos slaan op de lange deining
Gedwongen zitmeditatie van de doldrums
tot je rug schreeuwt om rust.

Eeuwigdurende beweging
Mag dan spiritueel klinken;
Hij maakt behoorlijk misselijk,
Soms.

Maar ja, die golven zijn er niet voor niks
Zonder dalen geen pieken
Of was het andersom?

Peter Fokkens